

Hur kunde det gå så här?

Idag frågar sig de flesta hur ett litet virus kan välta upp och ner på en hel världsordning? Hur hela den globala samhällsstrukturen kan slås i spillror på bara ett par veckor, eller snarare ett par dagar? Hur kan det vara möjligt att vi i dagens samhälle med all vår kunskap kan bli så handfallna och förlamade? Hur kunde det gå så här?

I takt med att det moderna samhället allt mer sekulariserats har vi också fjärrat oss från vad tidigare generationers grundvalar vilade på. Den kristna värdegrunden som tidigare genomsyrade allas våra liv har systematiskt ersatts av den moderna människans bejakande av religionssynkretism, prylbegär, girighet och ett fokus mot sitt eget självförverkligande.

Mycket av verktygen till dessa förändringar i våra sinnelag har styrts av New Age med alla dess underavdelningar samtidigt som Bibelordet fått en allt mer undanskymd roll både beträffande skola och samhälle i stort. Beklagligt nog gäller detta även till viss del våra kyrkor som ersatt Bibelns rättesnöre med diverse material skapat av mänskliga hjärnor.

Det pratas ofta om hur vi miljömässigt förbrukar kommande generationers tillgångar av jordens resurser. Detta är dock endast en krusning på ytan av vad vi samtidigt åstadkommit inom den ekonomiska sfären. I vår iver att snabbt uppnå njutning, ägande och självförverkligande har dagens generation låtit mammon bli gud och rättesnöre och där man funnit genvägen till tillfredsställelsen genom stora skuldsättningar.

För att uppnå alla dessa nypåfunna mänskliga ideal har vi övergett våra tidigare bärande idéer om en fungerande samhällsstruktur. Genom en utpräglad inriktning mot globalism har vi i västvärlden överlåtit åt Sydostasien att producera de varor som vi sedan förvärvat med lånat kapital, skapat i centralbankernas digitala sedelpressar. Vi har lånat till allt från nöjen, resor, båtar, bilar, teknikprylar och restaurangbesök, ja till och med till vardagliga matinköp. Pengar som nära nog varit gratis i form av en osund nollräntepolitik.

Över tid har denna paradigm skapat en ohållbar situation. Sedan den senaste finanskrisen har enorma "tillgångar" skapats ur tomma intet. Idag är vår totala globala skuld runt \$260 biljoner och med de senaste veckornas enorma kreditinjektioner rusar vi med ilfart mot \$300 biljonerstrecket.

Vi kan ta USA som ett typexempel bland många, landet som allmänt betraktas som världens ekonomiska motor. Under de nära tre presidentperioder som förlutit sedan Obama tillträdde har den amerikanska statsskulden ökat med drygt 130 procent eller från \$10,2 biljoner till dagens \$23,6 biljoner.

Samtidigt har räntekostnaderna för statsskulden ökat med nära 90 procent, detta trots de exceptionellt låga räntenivåerna. En fortsatt utökad skuldsättning kommer över tid att resultera i räntekostnader som intecknar hela statsbudgeten. Långt innan dess kommer USA att ställa in sina betalningar, alternativt låta de digitala sedelpressarna "lösa" problemet, båda alternativen kommer att resultera i en dollarkrasch.

Sanningen är att det virus vi idag ger skulden för det globala sammanbrottet endast fungerat som den nålsudd som punkterat den enorma globala skuldbubblan och de djupgående strukturella felen inom finanssektorn som under flera decennier kontinuerligt eskalerat. I princip kunde den utlösande faktorn varit något helt annat än ett virus. Bevisen för de underliggande och eskalerande finansiella problemen framgår med tydlighet i [amerikanska Fed:s balansräkning](#) som redan i månadsskiftet augusti/september 2019 visade på markant ökande kreditinjektioner, detta långt innan covid-19 var känt.

Vad vi nu har att vänta är kraftigt stigande arbetslöshet i kombination med risk för ett ökat inflationstryck skapat av de enorma kreditinjektioner som nu sker globalt. I ett värsta scenario är risken överhängande att vi alla hamnar i en djupgående stagflation. Det vill säga en kombination av inflation och mycket hög arbetslöshet. I en TV-utfrågning i SVT:s aktuellsändning torsdagen den 19 mars redogjorde Kerstin Hessius, VD för tredje AP-fonden och tidigare vice riksbankschef, på ett mycket tydligt sätt för den ytterst allvarliga situation vi nu befinner oss i.

De flesta, speciellt ur den yngre generationen, har under lång tid invaggats i den falska övertygelsen om att vi i all framtid kommer att leva under de premisser som denna skuldbubbla kortsiktigt skapat utrymme för och att stora lån endast är av godo.

Punkten för "pay back time" ser nu ut att vara nådd. Vi får nu skörda vad vi sedan länge sått i form av enorma skuldbubblor inom samtliga områden, allt från statlig till privat sektor. Tillgångar stulna från kommande generationer. För att använda ett nu populärt uttryck "*Vi såg inte detta komma*", eller kanske snarare "*Vi ville inte se detta komma*" och det var just därför det kunde gå så här.

/Rune